

भूताः गर्भाशयलक्षणे चर्मणि धृतं रेतो हि गर्भात्मना परिणमति तच्च वाक्संबन्ध्येवेति सिद्धं
सर्वासामात्रेयीवम् ॥१३॥ ५ ॥४॥

चतुर्थे सामिधेन्यादिराधारतः प्रदर्शितः प्रयोगः पञ्चमेऽथास्मिन्प्रवरादिर्निर्हप्यते । तत्र
दैवहोत्रार्पणमानुषहोतृणां वरणं विवक्षुरादौ तदङ्गतयाश्चावणं विधत्ते ॥१॥ आश्चावणाङ्गतये-
धमबन्धनदर्मीणां ग्रहणं विधत्ते । एवकारो वक्ष्यमाणपक्षद्वयनिरासार्थः । वेपनः कम्पनशी-
लः ॥२॥ स्तरणसमिन्धनलक्षणस्य कार्यस्य करणादिदं बर्हिर्नादिकं यज्ञस्य किञ्चिदङ्गम् ॥
तन्निराकरोति इधमसंनहनाग्निसंमार्जनलक्षणकार्यद्वयकरणादेतदिधमसंनहनात्मकमेव यज्ञस्य
किञ्चित्प्रशस्तमङ्गम् अतस्तद्वारणपक्ष एव श्रेयान् ॥३॥ अथे देवहोतुरग्रेवरणं विधत्ते अग्रे आ-
र्पण्यवरणमानुषहोतृवरणाभ्यां पूर्वम् ॥४॥ विद्वानित्यनेन यष्टव्यदेवतापरिज्ञानम् चिकिवानि-
ति परिज्ञातस्यार्थस्याविस्मरणम् अनुष्ट्या अनुक्रमेण ॥५॥ नभोऽङ्गिरोमनुषां वत्युपसंख्यानमि-
ति [पा० १.४.१८. वा० २.] भसंज्ञया रुवाभावः ॥६॥ ऋषीणां संबन्धिनमध्वर्युर्होतारं वृणीते
॥७॥ ब्रह्म परिवृढं कर्म तत्साधकवादग्निरपि ब्रह्म स यथा आवहति तद्वत् ॥८॥ साङ्गवे-
दाध्ययिनोऽनूचानाः प्रावितारः कर्तारः अवतिस्तत्क्रियावचनः ॥९॥ असावित्यत्र होतुर्नाम
प्रथमानं निर्दिशेत् ॥ see ३.५.३. ॥१३॥ हे सवितः सकलकर्मानुज्ञातर्देव एतदेतेन मम
वरणेन मद्व्याजेन वामेव वृणतेऽध्वर्यवः । तेन मन्त्रपाठेन सवितुरनुज्ञा लब्धा भवति ।
होतुः कर्म होत्रम् इह होत्रं कर्तुमग्निं वृणते न तु मामित्यर्थः ॥१५॥ होता ह्यनुवाक्याः प-
ठिष्यन्त्याऽयाभिर्यज्यंश्च भवति ॥१६॥ रातिर्दानं धनं लभेम । उर्व्यायामुरुवे महत्त्वे । सुप्रीता-
दित्या वयमदितये देवमात्रे अपापिनः अनपराधिना भवेम अथ वा दितिः खण्डनं नाशः
तदभावाय चिरकालजीवनाय भवेम ॥१७॥ अनुब्रवदनुब्रूयात् ॥१८॥ यथा सर्वेऽपि नरा आ
सर्वतः शंसन्ति तथाविधशंसनाय प्रियाम् । अथ साधारण्येन नराणां यो जोष आशंसितः स
युक्त एव न हि केवलं तद्वैत्रज्ञानामेव संलापोऽपेक्षितः अपि तु यो जुष्टां वाचं जानाति
यश्च न सर्वैरप्ययं साधु उक्तवानित्येवंहृपा वाचो (पया वाचा ABC.) विसृज्यते उच्चार्यते ॥
होतृवर्ये होतृवरणे । अमायि हिंसितमभूत् ॥२०॥ अग्न्यादीनामुरुवं लोकसिद्धम् ॥२२॥ सं-
मर्शनिदेशाद्येतृषदनं प्रत्यागच्छेत् । परागतं वसु यज्ञाख्यं धनं यस्मात्स ॥२३॥ अर्वा अर्वाक्
अभिमुखं धनं यस्य स ॥२४॥ हे विश्वकर्मन्महादेव त्वं शरीरस्य पाता भवसि ॥ उपवेश-
नस्थानादीषडुत्तरतश्चलनं समन्त्रकं विधत्ते हे उभावग्नौ युवां मा मामुत्कृष्टमाधिक्येन मौषि-
ष्टं दाहं मा कार्ष्णम् उष दाहे यतो लोकः स्थानं वां संबन्धी अतो हेतोर्मा मा हिंसिष्टमिति
प्रार्थना युक्ता । होतृषदनाडुदङ्गमुखमेजति एजृ कंपने ॥२५॥ the explication of यथेह - भा-
गधेयं is wanting in ABC. । यथा लोके कश्चित्पाचकः तत्स्वामिनं पृच्छति पक्वमन्नं यथा
आनेष्यामि यथा वा आनीतं पात्रे समर्पयामीति ॥२६॥ १ ॥५॥

अथ सुगादापननिगदं नवधा विभज्य व्याचिख्यासुराद्यं भागमनूय तस्यार्थमाह । वेदि-
तव्यस्य मन्त्रे अनिर्देशात् इदमिति तत्कर्मप्रदर्शनम् इदमनुष्ठेयं कर्म वेत्तु जानातु । तस्य
होत्रेण प्रतिनियतं संबन्धमाह तस्यो हि तस्यैव हि स च संबन्धनियम एवकारार्थेन उश-
ब्देन द्योत्यते । प्रकर्षेणावतीति प्रावित्रो यज्ञः । धृतपूर्णां सुचमास्यस्त्र हस्ते धारय उपस-
र्गादस्यत्यूह्योर्वेति [पा० १.३.२१. वा० ३.] आत्मनेपदम् ॥१॥ मन्त्रे सुचमित्येकस्या एव नि-